

**Protokollat
af retsmøde 9. april 2018**

**i
faglig voldgift
FV 2017.0161:**

Lærernes Centralorganisation

for

A

(advokat Steen Hellmann)

mod

Finansministeriet, Moderniseringsstyrelsen

for

Institution B

(Kammeradvokaten v/advokat Lene Damkjær Christensen)

Sagen angår, om det var berettiget, at **Institution B** den 13. januar 2017 bortviste **A**, der var i en opsagt stilling som underviser hos **Institution B**, med henvisning til, at hun den 11. januar 2017 havde slettet en række filer på skolens fællesdrev.

Ved klageskrift af 10. april 2017 har Lærernes Centralorganisation som mandatar for **A** indbragt sagen for denne faglige voldgiftsret, der består af konsulent Søren Gorm Fusing og konsulent Camilla Bengtson, begge udpeget af klager, chefkonsulent Anja Gudbergsen og fuldmægtig Christine Gati Lund Simonsen, begge udpeget af indklagede, samt – som opmand – højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Lærernes Centralorganisation har nedlagt påstand om, at **Institution B** til **A** skal betale 251.956,35 kr. med procesrente fra 10. april 2017.

Moderniseringsstyrelsen for **Institution B** har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Lærernes Centralorganisation har påstået frifindelse over for afvisningspåstanden.

Spørgsmålet om, hvorvidt sagen skal afvises, blev delforhandlet den 9. april 2018, hvor klager var repræsenteret af advokat Steen Hellmann og indklagede var repræsenteret ved advokat Lene Damkjær Christensen.

Der blev afgivet forklaring af konsulent Jørn Kempel, **C**, advokat Trine Binderup Larsen og konsulent Dorthe Charlotte Jensen, hvorpå spørgsmålet blev procederet.

Der var ikke flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som traf følgende

Delafgørelse:

Overenskomsten:

§ 19 i Fællesoverenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation og CO10 – Centralorganisationen af 2010 (LC/CO10-fællesoverenskomsten) bestemmer bl.a. følgende om fremgangsmåden ved bortvisning:

”§ 19. Bortvisning (fælles regelsæt)

Hvis den bortviste har været uafbrudt beskæftiget hos ansættelsesmyndigheden i mere end 3 måneder, giver ansættelsesmyndigheden samtidig meddelelse til organisationen. Organisationens kan inden for en frist af 14 dage (for månedslønnede 1 måned) efter bortvisningen kræve, at berettigelsen af bortvisningen forhandles mellem overenskomstens/organisationsaftalens parter.

Stk. 2. Bliver overenskomstens/organisationsaftalens parter ikke enige ved forhandlingen, kan organisationen kræve bortvisningen behandlet ved faglig voldgift. Bestemmelserne i § 18, stk. 2-8, gælder også ved bortvisning.”

Af § 18, stk. 3, fremgår, at sagen indbringes for faglig voldgift, ved at organisationen afgiver klageskrift senest 8 uger efter forhandlingen.

Sagen:

Danmarks Lærerforening modtog kopi af bortvisningen den 13. januar 2017 og protesterede herimod ved brev sendt til **Institution B** samme dag. I brevet, som var underskrevet af Jørn Kempel, var anført, at Danmarks Lærerforening forbeholdt sig at videreføre sagen retligt, såfremt **Institution B** fastholdt bortvisningen. Dette gjorde **Institution B** ved brev af 16. januar 2017 underskrevet af direktør **D** og sendt til Danmarks Lærerforening. I en mail af 24. januar 2017 til **D** skrev Jørn Kempel herefter bl.a. følgende:

”Danmarks Lærerforeningen bekræfter hermed modtagelsen af **Institution Bs** skrivelse af 16. ds.

Danmarks Lærerforening fastholder, at bortvisningen af **A** ikke er saglig, ...

Jeg skal på den baggrund anmode om en forhandling i sagen jf. overenskomstens § 19.

Jeg skal indledningsvis foreslå følgende datoer for forhandlingen. Tirsdag den 21. februar eller onsdag den 22. februar. Alternativt ...”

Mailen blev ved brug af mailsystemets svarfunktion besvaret den 26. januar 2017 af økonomi- og administrationschef **C** på følgende måde:

”Kære Jørn.

Vi vil gerne deltage i forhandlingsmøde tirsdag den 21. februar 2017. Vil du vende tilbage med tidspunkt.

På mødet deltager uddannelseschef **E**, advokat Trine Binderup Larsen og undertegnede.”

Mailen blev sendt cc til bl.a. advokat Trine Binderup Larsen, der dermed også modtog kopi af Danmarks Lærerforenings mail af 24. januar 2017.

I mødet den 21. februar 2017 deltog Jørn Kempel og Dorthe Charlotte Jensen fra Danmarks Lærerforening og **C**, **E** og advokat Trine Binderup Larsen fra **Institution B**, men enighed kunne ikke opnås.

Klageskrift i sagen blev den 10. april 2017 af klagers advokat Steen Hellmann sendt til dels advokat Trine Binderup Larsen, dels Moderniseringsstyrelsen. Det hedder i advokatens fremsendelsesbrev bl.a.:

”På vegne af Lærernes Centralorganisation v/Danmarks Lærerforening fremsender jeg vedlagt klageskrift med bilag 8 i ovennævnte sag.

Advokat Trine Binderup Larsen har hidtil repræsenteret **Institution B** i sagen og modtager derfor klageskriftet på vegne **Institution B**, mens Moderniseringsstyrelsen modtager klageskriftet på vegne Finansministeriet som overenskomstpart.”

En medarbejder i Moderniseringsstyrelsen gjorde herefter i mail af 11. april 2017 advokat Steen Hellmann opmærksom på, at reglerne i overenskomstens § 19 ikke var overholdt, hvorfor Moderniseringsstyrelsen afviste klageskriftet.

Parternes argumentation:

Klager har anført navnlig, at det ikke kan føre til sagens afvisning, at Danmarks Lærerfor- enings anmodning om forhandling i henhold til fællesoverenskomstens § 19 ikke tilgik Mo- derniseringsstyrelsen direkte. Begæringen var rettidigt fremsat over for **Institution B**, som modtog begæringen, og som gennemførte forhandlingen efter fællesoverenskomsten endda med advokatbistand. Dermed fremstod **Institution B** som legitimeret over for Danmarks læ- rerforening til at gennemføre forhandlingen, og det kan ikke komme Danmarks Lærerfor- ening til skade, såfremt **Institution B** ikke havde bemyndigelse til at modtage begæringen og gennemføre forhandlingen. Det må således vægtes, at Danmarks Lærerforening fremsatte en reel forhandlingsanmodning efter fællesoverenskomstens § 19, og at denne forhandlingsan- modning er blevet fremsat inden for 1-månedesfristen og over for en part, som har fremstået (og ageret) som berettiget til at modtage meddelelser herom. Henset til sagsforløbet forelig- ger der i hvert fald sådanne særlige omstændigheder, at afvisningspåstanden ikke bør tages til følge. Den i § 19 fastsatte frist har til formål dels at få en hurtig afklaring af, om der kan nås en mindelig løsning og dermed en afbødning af de indgribende følger, som en bortvisning kan have for den bortviste, dels at etablere en beskyttelsesværdig forventning om, at der ikke vil ske mere i sagen, hvis der ikke er begæret forhandling inden fristens udløb. Ingen af disse formål taler imod en realitetsbehandling i den foreliggende sag. **Institution B** havde selv på mødet den 21. februar 2017 tilkendegivet, at sagen kunne videreføres i det fagretlige system, og det faktiske forløb har heller ikke skabt en skuffet forventning hos Moderniseringsstyrel- sen, der bør bevirke, at sagen afvises.

Indklagede har anført navnlig, at ordlyden af overenskomstens § 19, stk. 1, er klar, og at der ikke er nogen omstændigheder, som kan begrunde, at klager ikke har kendskab til egen over- enskomsts regelsæt. Det kan ikke tillægges betydning, at **Institution B** ikke fremkom med indsigelser i forhold til henvisningen til overenskomstens § 19 i forhandlingsanmodningen, da klager i denne sammenhæng er den professionelle part (overenskomstpart), og det under alle omstændigheder kun er Moderniseringsstyrelsen, som ville kunne samtykke i en anden fremgangsmåde end den i overenskomsten aftalte. Der er tale om en åbenlys fejl fra klagers side, som ikke kan bortforklares med en henvisning til **Institutions Bs** ageren. Klager rejste

hverken ved henvendelsen til skolens direktør eller under den senere forhandling spørgsmålet om skolens legitimitet til at forhandle, og spørgsmålet ønskedes heller ikke ført til referat. Skolens repræsentanter havde ikke tidligere behandlet en bortvisningssag, og tilsvarende havde deres advokat ikke behandlet bortvisningssager omfattende af de statslige overenskomster, hvortil kom, at advokatens rolle i øvrigt alene var at agere bisidder under mødet. Moderniseringsstyrelsen skal have mulighed for at forhandle sagen, inden den går videre i det fagretlige system. Det er derfor vigtigt for Moderniseringsstyrelsen, at sagen bliver afvist, da styrelsen ellers kan få klageskrifter ind i alle mulige sager, som styrelsen aldrig har hørt om.

Opmandens begrundelse og konklusion:

Det følger af fællesoverenskomstens § 19, stk. 1, 2. pkt., at såfremt en organisation vil anfægte berettigelsen af en bortvisning af en månedslønnet i det fagretlige system, skal organisationen inden en måned efter bortvisningen ”kræve, at berettigelsen af bortvisningen forhandles mellem overenskomstens/organisationsaftalens parter”.

Danmarks Lærerforening fastholdt ved mail af 24. januar 2017 til **Institution B** den tidligere fremsatte protest mod bortvisningen den 13. januar 2017 af **A** og anmodede på denne baggrund om ”en forhandling i sagen jf. overenskomstens § 19”. Denne anmodning må efter sit indhold forstås som en anmodning om en forhandling mellem overenskomstparterne i overensstemmelse med overenskomstens § 19 med henblik på sagens eventuelle fremme i det fagretlige system. Sådan burde anmodningen også have været forstået af **Institution B** og **Institution Bs** advokat, og Danmarks Lærerforening har derfor været berettiget til at forvente, at arbejdsgiversiden sørgede for at inddrage Moderniseringsstyrelsen i overensstemmelse med indholdet af overenskomstens § 19.

Såvel Danmarks Lærerforening som **Institution B** burde have sikret sig, at Moderniseringsstyrelsen var repræsenteret – evt. ved delegation – på forhandlingsmødet den 21. februar 2017. Det forhold, at dette ikke skete, kan imidlertid ikke føre til sagens afvisning. Der foreligger således fejl på begge sider, og **Institution B** havde efter forhandlingsmødet ingen anledning til at indrette sig på, at der ikke ville ske mere i sagen. Det forhold, at Moderniseringsstyrelsen har en anerkendelsesværdig interesse i at få mulighed for at forhandle sagen,

inden den går videre til faglig voldgift, kan ikke føre til et andet resultat. Der er således – uanset det allerede afholdte møde mellem Danmarks Lærerforening og **Institution B** – ikke noget i vejen for afholdelsen af et efterfølgende forhandlingsmøde mellem overenskomstparterne i henhold til den af Danmarks Lærerforening – rettidigt – fremsatte begæring herom.

Herefter frifindes klager for den af indklagede nedlagte afvisningspåstand.

Sagen udsat.

København, den 10. april 2018

Lene Pagter Kristensen